

dette Spørgsmaal i en Artikel i „Politiken“. Han oplyser deri, at der her i Landet drikkes bajersk Øl for 32—34 Millioner Kr. aarlig, Brændevin for 12—14 Millioner Kr., danske Spirituosa for 8—9 Millioner Kr., udenlandske Spirituosa for 1—3 Millioner Kr. og indførte Vine for 8—10 Millioner Kr., i alt 62—70 Millioner Kr. Dette Tal er jo overordentlig stort; jeg nævner dette som et Bevis paa, at hele Spørgsmaalet om Ædruelighedslovgivning berører det danske Samfund i høj Grad og har stor Betydning for vort Folks Fremtid. Efter at Fuldmægtig Bang har givet disse Oplysninger, tilføjer han nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil tillade mig at oplæse — det er kun ganske kort. Fuldmægtig Bang skriver: „Der har her kun været Tale om de direkte Udgifter til berusende Drikke, de indirekte Udgifter, som overdreven Spiritusnydelse medfører, Udgiften til Fattigvæsen, til Sygehuse, til Fængsler o. s. v., ere sikkert langt større end de direkte Udgifter, men til en talmæssig Opgørelse heraf savner man et hvilket som helst Middel“. Nu, da vi staa overfor det Forhold, at vi skulle bygge et nyt Fængsel og en ny Sindssygeanstalt, kunde det være praktisk i særlig Grad at overveje, om man ikke gennem gode, praktiske og tidssvarende Ædruelighedslove kunde være med til at reformere saaledes, at vi kunde undgaa de forøgede Byrder paa disse Omraader i Fremtiden.

De foregaaende ærede Talere have været enige om at beklage, at Lavalderen — som den kaldes — i Lovforslaget er nedsat fra 18 til 16 Aar, da man mange Steder ude omkring i Landet i Politivedtægterne allerede har fastsat Grænsen til 18 Aar, og at det derfor er uheldigt nu ved Lov at forandre dette Forhold og berøve Befolkningen det Fremskridt, den har naaet gennem Politivedtægten.

Tillige finder jeg, det er uheldigt, at Bestemmelsen om, at Loven skal revideres om 5 Aar, er strøgen. Denne Bestemmelse fandtes jo i Folketingets Forslag, og jeg mener, det havde sin Betydning, at Loven skulde revideres om 5 Aar, naar vi havde indhøstet tilstrækkelige Erfaringer paa dette Omraade.

Til Slutning skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger om mit Partis Stilling overfor dette Lovforslag. Det radikale Venstre kan ikke stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori vi have modtaget det fra Landstinget. Befolkningen bliver jo efter dette Forslag berøvet en Del af den Ind-

flydelse, som den nu har i Henhold til Cirkulære af 15. Marts 1910, og det er ikke vor Opgave at indskrænke det kommunale Selvstyre, men at udvide og udvikle det paa bedste Maade til Folkets Gavn. Vi ønske derfor Forslaget henvist til et Udvalg, hvor det kan blive Genstand for en grundig Behandling. Det Parti, hvortil jeg hører, vil gerne medvirke til, at vi kunne faa en virkelig tidssvarende Beværterlov; men en saadan maa paa de væsentligste Punkter være i Overensstemmelse med det Forslag, som Folketinget enstemmigt vedtog i Fjor.

Hornstrup: Jeg kan gøre min Omtale af Lovforslaget ganske kort. Der er jo fra forskellige Sider fremkommet Anker over det Lovforslag, som fra Landstinget er sendt herved, og jeg vil indrømme, at det heller ikke har en saadan Form, at jeg har stor Glæde af at tage imod det. Men jeg tror ogsaa, der paa adskillige Punkter vil kunne rettes paa det ved Forhandling med Landstinget; jeg tror, Landstinget paa adskillige Punkter vil kunne bøjes, saa den endelige Form bliver noget mere i Overensstemmelse med det Forslag, Folketinget vedtog i Fjor.

Det er af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist) omtalt, at Antallet af Beværtninger bør højst være 1 for hver 350 Indbyggere. Jeg kan fuldt ud slutte mig dertil. Der er ogsaa fra anden Side fremhævet, jeg tror, det var af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ferdinand Nielsen), at naar vi se paa Forholdene omkring i Købstæderne, er det mange Steder saadan, at der næsten i hvert andet Hus er en Beværtning . . . (*Sabroe*; Ikke i de fine Kvartaler, der holde de Snaskerne ude!) . . . Jo, jeg tror nok alligevel, det passer; for øvrigt kan det ærede Medlem jo nok faa Ordet bagefter. Men for Resten tror jeg ogsaa, det vilde gøre nogen Gavn, om der kunde stilles lidt større Fordringer til Indretningen af de Lokaler, som benyttes til Beværtning.

Fremdeles er der ogsaa forandret betydeligt i de Afstemningsregler, som indeholdtes i det Forslag, Folketinget vedtog i Fjor. Jeg tror nu, at de Afstemningsregler, der staa i det foreliggende Forslag, ville gøre det hele aldeles umuligt; deri er jeg enig med de ærede Talere, som have talt om det. Paa den anden Side kan det godt være, at det Forslag om Afstemningsregler, som vedtoges i Fjor, maaske var temmelig moderat; men jeg tror og-